ளுக்கும் சேர்த்து வசூலிக்கப்படுவது பற்றி அவசரமும் முக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, பின் வரும் விவர அறிக்கையைத் தங்களுடைய அனுமதியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

1957 நவம்பரில், அதாவது, 1367-ம் பசலியில் கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத் திட்டத்திலிருந்து பாசனத்திற்காக நீர் விடப்பட்டது. வருவாய்த் துறையில் 7—1—1963 தேதியுள்ள 115-ம் எண் அரசு ஆணையில் நன்செய் நிலங்கள் மீது கூடுதலான தீர்வை விதிக்கப்படுவதற்கு அரசு, ஏற்பு அளித் துள்ளது. அத்தகைய கூடுதல் தீர்வை வீதங்களைக் கணக்கிடுவதற்கென இந்த ஆண்டு அடிப்படை ஆண்டாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தீர்வை வீதங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு போக நன்செய் நிலங்கள் ..	ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 15.
உடன்பட்டுத் தீர்த்த இருபோக நன்செய் நிலங்கள்.	ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 20.
இரு போக நன்செய் நிலங்கள் ..	ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 22·50.

1367-ம் பசலி முதல் (1957 ஜூலை 1-ம் நாள்) இந்தத் தீர்வை வீதங்கள் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. 1367-ம் பசலி முதல் கூடுதலான நன்செய்த் தீர்வையைச் செலுத்துவது குறித்துச் சில இடர்ப்பாடுகள் இருப்பதாக கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத் திட்ட உழவர்கள் 1965-ல் முறையீடு செய்து கொண்டனர். 1963-ல் (1374-ம் பசலியில்) வெளியான ஓர் அறிவிப்பின் மூலம் கூடுதல் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்க, 1367-ம் பசலி முதல் அத் தீர்வை வீதங்கள் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன என்பது அவர்களது முறையீடுகளில் ஒன்றாகும். இது குறித்து தர்மபுரி மாவட்டக் கலெக்டருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. 1367-ம் பசலியில் தான் இந்த நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து முதன் முதலில் நீர் விடப்பட்டது என்றும், எனவே 1374-ம் பசலியில் (1963-ல்) அறிவிப்பு வெளியான போதிலும், 1367-ம் பசலியிலிருந்து அத்தீர்வையை விதிப்பது சரிதான் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு கேள்வி கேட்கத் தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1367-ஆம் பசலிக்கு விடப்பட்ட தண்ணீரானது சில பகுதிகளுக்குத்தான் பாய்ந்தது. ஆனால், மீதியுள்ள பகுதிகள் 1371-ஆம் பசலி வரையிலும் பாயாமல் இருந்திருக்கின்றன. அப்படியிருக்க, 1371-ஆம் பசலியிலும், 1368-ஆம் பசலியிலும் 1369-ஆம் பசலியிலும் பாயப் படாத நிலங்களுக்கு, 1367-ஆம் பசலியிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. இது நியாயமற்ற முறையாக இருப்பதால், இதைத் தவிர்த்து, அவர்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க அரசு உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதையெல்லாம் கணக்கிட்டு 1367-ஆம் பசலியிலிருந்து தீர்வை விதிப்பது சரிதான் என்ற முடிவுக்கு மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் வந்துள்ளார்கள்.

(ஐ) திருப்பூர் அரசினர் மருத்துவ மனையில் போதுமான கட்டில்கள் இன்மையால் நோயாளிகள் கீழே படுக்கவைக்கப்படுதல்

முற்பகல் 11-00

திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் நகரில் உள்ள அரசினர் மருத்துவ மனையில் போதுமான கட்டில்கள் இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள நோயாளிகளைக் கீழே படுக்க வைக்கக் கூடிய நிலைமைபற்றி அவசரமும், முக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

967 ஜூலை 18]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி விவரமான அறிக்கை ஒன்றைத் தங்களுடைய அனுமதியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். திருப்பூர் அரசாங்க மருத்துவ மனை 49 படுக்கை வசதிகளைக் கொண்டது. நகரின் மொத்த ஜனத்தொகை சுமார் 1 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரசாங்க மருத்துவ மனையில் இட நெருக்கடி தவிர்க்க முடியாததாயிருக்கிறது. இந்த நிலைமை எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாக இருந்து வருகிறது.

மேற்படி மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட படுக்கை வசதிகளைவிட அதிகமான நோயாளிகளைத் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. கட்டில் படுக்கை வசதியில்லாத காரணத்தால் அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு கடும் நோயுடன் வரும் நோயாளிகளுக்கு இடமளிக்க மறுப்பது சரியல்ல என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. கட்டில் படுக்கை வசதியில்லாத நோயாளிகளின் நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு படுக்கை வசதிகளுடன் தரைமீது இருக்க வைத்து சிகிச்சை செய்யப்படுகிறது.

அரசாங்க மருத்துவ மனையில் "அவுட் பேஷண்ட் பிளாக் ஒன்றும், இன் பேஷண்ட் பிளாக் ஒன்றும்" விரிவுபடுத்த ஒரு திட்டம் மருத்துவ நெறியாளர் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அரசாங்க நிதிநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தத் திட்டம் ஆராயப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிறது.

(ஓ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ரசாயன உரம் கிடைக்காமை

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டம் பூராவிலும் குறிப்பாக, அரக்கோணம் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் இந்த போக சாகுபடிக்கு (சுவர்ண வாரி) தேவையான ரசாயன உரங்களாகிய அமோனியம் சல்பேட், யூரியா முதலியன விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்காததுடன் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சராசரி பத்து மூட்டைகள்கூட வரவில்லையாதலால் மேற்படி உரங்கள் உடனே கிடைக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி அவசரமும், முக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி விவரமான அறிக்கை ஒன்றைத் தங்களுடைய அனுமதியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். பொதுவாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும், குறிப்பாக அம்மாவட்டத்தில் அரக்கோணம் வட்டத்திலும் உள்ள உழவர்களுக்கு இரசாயன உரங்கள் போதிய அளவிற்கு வழங்கப்படுவதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். இரசாயன உரங்கள் பொதுவாகக் குறைந்த அளவில் கிடைக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். இந்த அரசின் உரத் தேவைகளுக்கேற்ப போதிய அளவிற்கு உரங்களை வழங்க இந்திய அரசால் முடியவில்லை. அந்த அரசு வழங்கும் உர அளவு எப்போதுமே நமது தேவைக்குக் குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. உரங்கள் தேவைப்படும் அளவையும், அவை வழங்கப்படும் அளவையும் கருத்திற்கொண்டு, இந்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு உரங்களை ஒதுக்கித் தருகிறது. அவ்வாறு ஒதுக்கப்படும் உரங்கள் ஏனையோருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன. 1966–67-ம் ஆண்டுக்கென வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் பயிர் -பருவக்கால் அட்டவணையையொட்டி, அம்மாவட்டத்திற்கு 39,487 மெட்ரிக் டன் உரம் (அமோனியம் சல்பேட் கணக்கில்) தேவைப்பட்டது. ஆனால், 19,402 மெட்ரிக் டன் உரங்களைத்தான் அரசால் ஒதுக்க முடிந்தது.